

ПАМЕТНИКЪ НА БЪЛГАРСКАТА МОЩЬ.

Ваятелю, желайшъ ли въ дѣло сяино
Отъ мраморъ, миру непознато йощъ,
Въ творение съ величие безкрайно,
Да обезсмъртишъ българската мощь?

Да прѣдадешъ въ образъ яркъ, вѣренъ,
На тазъ война великия напоръ —
Въсторгътъ, героизмътъ безпримѣренъ,
На доблести и сили дивний сборъ?

Да прѣдадешъ мощьта и тържеството
На здрави мишци и на духъ могъщъ,
Било въ труда, въ търпеньето, въ теглото,
Било въ гранатенъ градъ, въ куршуменъ дъждъ?

Недѣй вая кат' тѣхенъ изразъ славенъ,
Гордъ пълководецъ съ мечъ въ ржката голъ,
Ни бранний Марсъ на пьедесталъ изправенъ,
Ни левъ ревящъ — на силата символъ,

Ни на Триумфа гениятъ надмѣнни —
Богиня свѣтла, що развѣва стягъ —
А другъ кумиръ за наш'то поклоненье:
Извай отъ мраморъ български селякъ.